

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ «ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ»

Προσφάτως ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος ἠσχολήθη καὶ πάλι μὲ τὸ ἡμερολογιακὸν θέμα. Δυστυχῶς οὔτε τὸ 1989 οὔτε τὸ 1995 κατώρθωσε νὰ ἐμβαθύνῃ στὴν τραγικότητα τοῦ σχίσματος τοῦ 1924 καὶ τῶν θλιβερῶν του συνεπειῶν. Παραπονεῖται στὸ πρόσφατο ἄρθρο του (Σπίθα, Φεβρ. '95), διότι κάποιος φανατικὸς παλαιοημερολογίτης τὸ 1927 προσεπάθησε μὲ ψαλίδι νὰ κόψῃ τὴν γενειάδα τοῦ καινοτόμου ἀρχιεπισκόπου Παπαδοπούλου. Οὐδὲν ὅμως ἀναφέρει διὰ τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς τῶν συναδέλφων του ἐναντίον τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων· τοὺς ἀποσχισματισμοὺς καὶ τὰ ξυρίσματα, τὶς ἀνατροπὲς τῶν Ἐπιταφίων τους καὶ τὶς βεβηλώσεις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἐν ᾧρᾳ θείας Λειτουργίας! Δύο μέτρα, δύο σταθμά! Τὸν συγχωροῦμε λόγῳ γήρατος. Θεωρεῖ «ρανσκολίνκους» τοὺς παλαιοημερολογίτας, συλλειτουργοὺς του ὅμως τοὺς οἰκουμενιστάς, ὅπως τὸν Μεθόδιον Φούγιαν, τὸν καὶ μετὰ πυρολατρῶν συμπροσευχηθέντα! Εἶναι θλιβερώτατο τὸ φαινόμενο τῆς σχιζοφρενικῆς διαγωγῆς τῶν λεγομένων «συντηρητικῶν» ἐπισκόπων τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι τὴν Δευτέραν χαρακτηρίζουν παναίρεσιν τὸν Οἰκουμενισμό, τὴν Τρίτην συλλειτουργοῦν μὲ κορυφαίους ἐκπροσώπους του καὶ τὴν Τετάρτην ἐπιθυμοῦν «ἐπιστροφὴν εἰς τὸ παλαιόν, τὴν πρὸ τοῦ 1923 τάξιν»!

Καθ' ἡμᾶς ἡ ἀνωτέρω τακτικὴ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀσυνεπειᾶς βίου καὶ λόγου καὶ τῆς ὑπερηφάνου διαθέσεως, ὅτι δῆθεν αὐτοὶ ἐνεργοῦν διακριτικώτερα τῶν παλαιοημερο-

λογιτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κολυμβοῦν εἰς τὴν αἵρεσιν ποὺ καταδικάζουν προφορικῶς. Ἄλλη αἰτία εἶναι ἡ παραθεώρησις τῆς Ἱ. Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία δι' ὅλα τὰ σύγχρονα ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα ἔχει τὴν λύσιν, ἀλλὰ πεισματωδῶς τὴν ἀρνοῦνται. Πάντως εἶναι ὑπὲρ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Αὐγουστίνου ἡ τελικὴ κρίσις του: «ταπεινὴ γνώμη μου εἶναι, ὅτι διὰ νὰ λήξῃ τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν παλαιάν, τὴν πρὸ τοῦ 1923 τάξιν».

Ἀπὸ τὸ 1968 ὁ γνωστὸς Καθηγούμενος π. Φιλόθεος Ζερβᾶκος εἶχε προτρέψει τὸν Σεβ. κ. Αὐγουστῖνον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ παλαιόν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Παραθέτωμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὡς ἔχει:

Σεβασμιώτατε Ἁγιε Φλωρίνης Αὐγουστίνε,

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Ἁγίων Πάντων εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀγίαν Κορυφὴν... Οἱ θεοφόροι ἅγιοι Πατέρες, οἱ τὰς οἰκουμενικὰς καὶ τοπικὰς ἀγίας Συνόδους συγκροτήσαντες, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων καὶ ἀγράφων παραδόσεων, ἃς παρέδωκαν ἡμῖν, μᾶς παρέδωκαν καὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἅπανα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τελεῖ ἀπάσας τὰς κινητὰς καὶ ἀκινήτους ἀγίας ἑορτάς, καὶ ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἠκολούθει, ἐσεβάσθη καὶ διεφύλαξε.

Μετὰ τὸ ἔτος 1924 ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ μὴ διὰ τῆς θύρας εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ μοιχικῶ, μασονικῶ καὶ πολιτικῶ τῶ τρόπῳ ὡς κλέπτης εἰσελθὼν καὶ ἀναρριχηθεὶς εἰς τοὺς θρόνους: πρῶτον Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ κατόπιν τοὺς πατριαρχικοὺς Θρόνους Κων/λεως, Ἀλεξανδρείας καὶ τελευταῖον προσεπάθησε νὰ εἰσέλθῃ, οὐχὶ ἐκ τῆς θύρας ἀλλ' ἀλλαχόθεν, καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων, «διὰ νὰ μολύνῃ καὶ αὐτόν», ὡς γράφει ὁ ὁσιος μοναχὸς Παῦλος ὁ Χοζεβίτης («Ὁρθ. Τύπος», ἀριθμ. φύλλ. 87), ἀλλ' ἐπελθὼν ὁ θάνατος ἐξηφάνισται καὶ ἀπόλετο πᾶσα ἡ ἐλπίς αὐτοῦ.

Οὗτος, ὁ κατὰ τὰς ἀψευδεῖς μαρτυρίας πολλῶν,

κατέχων τὸν ὕπατον 33ον τῆς μασονίας βαθμόν, ὅλως ἀπερισκέπτως, ἀπρομελετήτως, ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως, μὲ 6 μόνον ἀρχιερεῖς ἀντορθόδοξων φρονημάτων, κατήργησε τὸ παλαιὸν πάτριον Ὁρθόδοξον ἡμερολόγιον καὶ εἰσήγαγε τὸ νέον παπικὸν καὶ διήρесе τὴν μίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς δύο: τὴν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ Οἰκ. Συνόδου ὤρισαν: «Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα καί: «Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα καὶ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα, ἀνάθεμα τρίς».

Ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον εἶναι παράδοσις ἔγγραφος, ἐπειδὴ τὸ νέον εἶναι καινοτομία παπικῆς καὶ μασονικῆς προελεύσεως, ὅσοι καταφρονοῦν τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον καὶ ἀκολουθοῦν τὸ νέον εἶναι ὑποκείμενοι τῷ ἀναθέματι. Κάθε πρόφασις καὶ δικαιολογία εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ «προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις». Μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου ὁσάκις τὸ Πάσχα συμπέση ὄψιμον, καταργεῖται τελείως ἢ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἄλλοτε περιορίζεται εἰς μίαν ἢ δύο ἡμέρας!...

Ἦναγκάσθην τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν νὰ ἀνέλθω εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχω κτίσει Ἐκκλησίας εἰς τιμὴν καὶ δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δοξασθέντων Ἁγίων Πάντων, καὶ γονυπετήσας ἔμπροσθεν τῆς πανσέπτου εἰκόνας αὐτῶν μετὰ δακρύων ἐζήτησα παρ' αὐτῶν νὰ μοὶ ἀποκαλύψουν ποῖον ἑορτολόγιον ὀφείλω καγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ οἱ ἀδελφοί μου, τὰ πνευματικά μου τέκνα καὶ πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ ἀκολουθῶμεν. Πρὶν ἔτι τελειώσω τὴν οἰκτρὰν ταπεινὴν μου δέησιν, ἤκουσα φωνῆς ἔνδοθεν μοὶ λεγούσης: «τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον νὰ ἀκολουθήσετε, τὸ ὁποῖον σᾶς παρέδωκαν οἱ τὰς ἑπτὰ ἀγίας Οἰκουμενικὰς Συνόδους συγκροτήσαντες καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν 1-

ρίξαντες θεοφόροι Πατέρες, καὶ οὐχὶ τὸ νέον τῶν παπῶν τῆς Δύσεως, τῶν τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν σχισάντων καὶ τὰς Ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις καταφρονησάντων»!

Τοιαύτην συγκίνησιν, τοιαύτην χαρὰν, τοιαύτην ἐλπίδα, τοιαύτην ἀνδρείαν καὶ μεγαλοψυχίαν ἠσθάνθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οἷαν σπανίας στιγμὰς ἠσθάνθη εἰς ὅλη μου τὴν ζωὴν ἐν ᾧρα προσευχῆς!...

Βεβαίως ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀναχωρήσας τῶν προσκαίρων, μοῦ εἶπε, ὅτι θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ πατριον ἑορτολόγιον πρὶν ἀποθάνῃ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τὴν ᾠραν καὶ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου, ὀφείλομεν πρὶν ἔλθῃ ἡ φοβερὰ ᾠρα τοῦ νὰ φροντίσωμεν νὰ μετανοήσωμεν καὶ δι' ὅλας τὰς ἁμαρτίας μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πατριον ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον ἀφήσαμε καὶ ἀκολουθοῦμεν τὸ παπικὸν ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον κακῶς, ἐσφαλμένως καὶ παρανόμως ἕνας πατριάρχης μασόνος μὲ 6 ἀρχιερεῖς τὸ εἰσήγαγεν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐδέχθησαν, φοβηθέντες περισσότερον τὴν σπάθην τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως Πλαστήρα ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ!

Μὴ νομίζωμεν ὡς μηδαμινόν, τὸ ὅτι ἀκολουθοῦμεν τὸ παπικὸν ἑορτολόγιον. Εἶναι παράδοσις καὶ ὡς παράδοσις ὀφείλομεν νὰ τὴν φυλάξωμεν διότι ὑποκείμεθα εἰς ἀνάθεμα: «Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα», ὀρίζει ἡ Ζ' Οἰκ. Σύνοδος.

Ἐγὼ σᾶς ἔκαμα ὑπακοήν, τώρα θὰ κάνετε καὶ ὑμεῖς ὑπακοήν, ὄχι εἰς ἐμένα ἀλλὰ εἰς τοὺς θεοφόρους πατέρας. Καὶ ἐπειδὴ ἠγωνίσθητε πρὶν ὡς ἱεροκήρυξ καὶ ἤδη ὡς ἀρχιερεὺς ἐναντίον πάσης φαυλότητος, κακοηθείας, ἀσέμνων θεάτρων, κινηματογράφων, καρναβαλίων, καὶ μόνον διὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ἠγωνίσθητε ὡς ἔδει, ἤδη ἐπέστη ἡ ᾠρα διὰ νὰ ἀγωνισθῆτε...

Λοιπὸν δὲν εἶναι καιρὸς νὰ σιωπᾶτε πλέον. Πρέπει νὰ συστήσετε εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον δὲν εἰσήχθη κανονικῶς, δὲν τὸ ἐθέσπισε Οἰκουμενικὴ ἢ τοπικὴ σύνοδος, διὰ νὰ ἀποβληθῇ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ παλαιόν, τὸ ὁποῖον ἠκολούθει ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. **Λοιπὸν μὴ ἀναβάλλετε. Σπεύσατε!...** (Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος (†1980). Πάρος 6/19 Ἰουνίου 1968).

Μετ' ὀλίγον ἀπέστειλε περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐπίσκοπόν του, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ πλέον συγκλονιστικὸν τρόπον περιγράφει τὴν ἀντικανονικὴν καὶ ψυχοφθόρον παρουσίαν τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν.

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Παροναξίας κ. Ἐπιφάνιον. Εἰς Νάξον.

Σεβασμιώτατε, ὅταν μοὶ ἐπιστρέψατε τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ Σᾶς παρακαλούσαμε νὰ μᾶς ἐπιτρέπατε νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐν τῇ Μονῇ μας τὸ πάτριον παλαιὸν ἡμερολόγιον, μοὶ εἶπατε: «οὐπῶ καιρὸς». Ἐγὼ δὲ σᾶς ἀπήντησα: «τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου νὰ γίνῃ». Διὰ τῆς παρουσίας μου ἐξηγοῦμαι.

Σεβασμιώτατε,

Θέλημα τοῦ Κυρίου εἶναι νὰ φυλάττωμεν πάσας τὰς ἐντολάς του, ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς Ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, περὶ τῶν ὁποίων παραδόσεων ὁ μὲν θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω». (Γαλ. α, 9). Ὡσαύτως ἡ ἁγία Ζ' Οἰκ. Σύνοδος ὀρίζει: «Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα». «Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα ἢ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα, ἀνάθεμα τρίς»!

Μεταξὺ τῶν ἄλλων παραδόσεων οἱ θεοφόροι πατέρες μᾶς παρέδωσαν καὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἠνωμένη ἠκολούθει ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἄχρι τοῦ 1924. Ὅποτε ὅλως ἀπερισκέπτως, ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως, κατήργησεν τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον, τὸ πατροπαράδοτον, καὶ εἰσήγαγε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κων/λεως καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ παπικὸν νέον, ὁ ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως πολιτικῶ καὶ μασονικῶ τῶ τρόπῳ ἀναρριχηθεὶς πρῶτον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Ἀθηνῶν, εἶτα καὶ εἰς τὸν Οἰκουμενικόν, Μελέτιος Μεταξάκης.

Διὰ τὸ νέον παπικὸν ἑορτολόγιον, τὸ κακῶς καὶ ἀντικανονικῶς εἰσαχθὲν χωρὶς οἰκουμενικῆς ἢ τοπικῆς συνόδου (ἀπόφασιν)... ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐδέχθη ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ 44 ὀλόκληρα ἔτη ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ...

Τὸ «οὐπω ἤκει ἡ ὥρα» ποὺ μᾶς εἶπατε προχθὲς εἶναι σοφόν, ἀλλὰ σοφώτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἶναι τὸ τοῦ Κυρίου: «ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου»! Ὁ πρὸ ὀλίγου μεταστὰς ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος πολλάκις μοὶ εἶχεν εἶπει, ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνω εὐχαριστημένος, ἐὰν δὲν θὰ ἐπαναφέρω τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον. Τὴν προπαραμονὴν τῆς 21ης Ἀπριλίου (τῆς ἐπαναστάσεως), ὅταν τὸν ἐπεσκέφθη χαριέντως μοὶ εἶπεν: «Χρυσόστομος εἰσήγαγεν τὸ νέον ἡμερολόγιον, Χρυσόστομος θὰ τὸ ἐκβάλῃ!», ἀλλὰ τὴν μεθεπομένην τὸν ἐξέβαλον ἀκουσίως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀπέθανεν μὴ προφθάσας!... Διὰ νὰ μὴ πάθω τὰ ἴδια, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἁγίων Πάντων κατόπιν θερμοτάτης προσευχῆς πρὸς τοὺς ἁγίους Πάντας καὶ τὸν προφήτην Ἥλιαν ἔλαβον τελείαν πληροφορίαν ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ ἑορτολόγιον ὅπερ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι πατέρες. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκολουθῶ τὸ πατροπαράδοτον καὶ θὰ τὸ ἀκολουθῶ ἄχρι θανάτου! Δὲν πιστεύω οὔτε ἐλπίζω, ὅτι θὰ μὲ

σώση μόνον τὸ ἑορτολόγιον, ἐὰν δὲν ἔχω καὶ ἔργα καλά. Ἄλλὰ καὶ πιστεύω ὅτι ὅστις καταφρονεῖ τὰς Ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις δὲν ἐξαιρεῖται οὔτε ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰ ἀναθέματα ποὺ ὀρίζουν οἱ ἅγιοι πατέρες.

Οἱ πατέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ ἀκολουθήσουν ὅποιο θέλουν, δὲν τοὺς βιάζω, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης δὲν δύναται νὰ μὲ βιάσῃ. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνειδήσεως δὲν πρέπη νὰ βιάζῃ τίς τινα. Ὅποιος δὲ μὲ βιάσῃ δὲν θὰ τὸν ἀκούσω· θὰ προτιμήσω ἀκόμη καὶ θάνατον. Διὰ νὰ μὴ συγχίζω τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐκεῖνοι ἐμένα, ἐπειδὴ «δοῦλον Θεοῦ οὐ δεῖ μάχεσθαι», καὶ ἐπειδὴ ἔχω πάθει ἐξ ὑπερκοπώσεως, πρόσθες καὶ γήρατος, ἔχω δὲ ἀνάγκην ἀπολύτου ἀναπαύσεως, θὰ ἀνέλθω εἰς τὸ ἡσυχαστηριὸν μου τοὺς ἁγίους Πάντας καὶ τὸν προφήτην Ἡλίαν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶ ὀλίγας ἡμέρας καὶ παραδώσω τὸ πνεῦμα μου.

Θὰ μὲ ὑπομείνετε ὀλίγας ἡμέρας νὰ παραμείνω ἐνταῦθα, μεταβῶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τελειώσω μερικὰς ἐργασίας ποὺ ἔχω (ἴσως ἔλθω καὶ εἰς τὴν Νάξον) καὶ κατὰ τὰς 20 τρέχ. μηνὸς ἀνέλθω εἰς τὴν ποθουμένην μου ἡσυχίαν. Ὑποβάλλω δὲ καὶ τὴν παραίτησίν μου ἐκ τῶν ἡγουμενικῶν καθηκόντων καὶ ὡς διάδοχόν μου κατὰ τοὺς κανόνας τῶν κτητόρων τῆς Μονῆς ἀφήνω τὸν π. Δαμιανόν, πρῶτον τῆ ἡλικία ἐν ἱερεῦσι, ἢ ὅποιον ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης ἐκλέξει.

Περαίνων τὸν λόγον μου σᾶς ζητῶ μίαν γνώμην καὶ συμβουλήν: Ποῖον εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀκολουθῶμεν, τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον, ὅπερ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι Πατέρες διὰ τῶν Οἰκ. ἁγίων Συνόδων, ἢ τὸ νέον, τὸ παπικόν, ὅπου παρέδωκεν ὁ μασόνος Πατριάρχης Μελέτιος ὁ Μεταξάκης;

Μοὶ εἶπατε νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πανορθοδόξου Συμβουλίου τὸ ὅποῖον θὰ γίνῃ πολὺ σύντομα. Σᾶς εἶπα θὰ ἀναμείνω. Ἄλλὰ Σᾶς πληροφορῶ ὅτι, ἕως νὰ συνέλθῃ, θὰ ἀκολουθῶ εἰς τὸ ἡσυχαστήριόν μου τὸ παλαιόν,

καὶ ἐὰν τὸ Πανορθόδοξον Συμβούλιον συνέλθῃ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἐπικυρώσῃ ὅσα ἐνομοθέτησαν καὶ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ συμφωνεῖ, καὶ ἐγὼ σύμφωνος. Ἐὰν σαλεύσῃ τι ἢ καταργήσῃ ἀπὸ ὅσα οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς παρέδωκαν, δὲν θὰ συμφωνήσω ποτέ!

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἄρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος

Πάρος, Πεντηκοστή 1968

Τελικῶς ὁ π. Φιλόθεος ἠκολούθησε τὸ παλαιὸν ἀνεπιστήμως, μόνον δι' ἓν ἔτος, ἐπιστρέψας καὶ πάλιν εἰς τὸ Νέον, διότι, ἐσκανδαλίσθη, ὡς λέγουν, ἀπὸ τὰς ἐναντίον τοῦ ἁγίου Νεκταρίου συγγραφᾶς τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς ἀπὸ τὴν Κοζάνην. Ἡ ἐπιστροφή του ὅμως στήν καινοτομία ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸν ἀσθενῆ χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀπλότητά του καὶ τὰς ἱεροκρυφίους ἐνεργείας τῶν συναδέλφων του, οἱ ὅποιοι πάσῃ θυσίᾳ προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἐκ τῆς θεοφιλοῦς ὁμολογίας του.

Ἴδου διατί ἡ αἵρεσις προχωρᾷ ἀκάθεκτος... Δυστυχῶς ἐξέλιπον οἱ ἄνδρες τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ὁμολογίας, οἱ ὅποιοι αἰρόμενοι ὑπεράνω μικροτήτων καὶ συμφερόντων θὰ παρέμενον πιστοὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἁγίων Πατέρων. Σήμερον κυριαρχοῦν, οἱ φωνῆς τῶν διαφόρων «ὀρώντων», οἱ ὅποιοι φενακισθέντες ὑπὸ τοῦ πονηροῦ, παρασύρουν μὲ τὴν σειρὰν τους τοὺς πολυπληθεῖς θαυμαστάς των...

4/95